

elk geval wordt van den weg aan de westzijde, van Delftsche-poort tot Heul, in 1471 gezegd dat die *ongemaakt* bleef liggen, wat aanleiding gaf tot een dading tusschen Rotterdam en de ingelanden van de aanliggende ambachten. Maar ook later is deze weg gebleven, wat hij thans nog is, een weg der ergernis: de Informatie op de verpondingen van 1514 klaagt al weer over „de groote zwaere cost van de onderhoudenisse van der stede wech van de Delfsche poerte tot Ouderschie toe”. En om van dezen zwaren last een baat te maken, ging een later Stadsbestuur – in 1617 – den Delftscherijweg, van de stad tot aan de schans, verpachten. De pachters, Jan Joppen Kwaak en Daem Adriaensz. Tromper zouden 2100 guldens betalen en verbonden zich en hun nakomelingen om ten eeuwigen dage den rijweg en het jaagpad te maken en te onderhouden, mits zij zouden ontvangen van iedere schuit door een paard getrokken één blank ($3\frac{3}{4}$ cent) en van ieder mensch, tusschen Rotterdam en Delft varende, 5 groot ($f 0.12^5$). Van de Schans tot Overschie zou zekere Adriaen Willemsz. van der Chys de kade – het jaagpad – maken en onderhouden zonder iets te geven, mits hij of zijn nakomelingen mochten heffen van iedere schuit met paard één blank, van een marktschuit 2 blank.

De ellende was echter hiermede nòg niet ten einde, zooals kan blijken uit deze, wel héél lakonieke aantekening in margine bij een verbintenis die aangegaan was voor eeuwig: de erfgenamen – aldus staat er – van deze aannemers in gebreke blijvende, 't zij door armoede of nalatigheid, zoo is deze weg en het onderhoud van dien aan de stad gekomen en vervallen, teste J. Oudaen. ¹⁾

In elk geval verkeerde de weg, die tevens de westelijke kade van de Schie was, blijkbaar in 1666 in zoo slechte conditie dat die tusschen Proveniershuis en Heul door het hooge water

zou verbinden, blijkt nergens en een poort waarheen uit de omgeving geen toegangsweg leidde, is ondenkbaar. Dat alleen de ligging van den weg *beoosten* de Schie zou verklaren dat de landen aan de westzijde daarop uitwaterden, kan ik niet toegeven: aan beide zijden moesten in verband met het polderpeil kaden zijn en voor de uitwatering schijnt het onverschillig of daarover al dan niet een weg liep.

1) Br. II blz. 335. Kantteekening op een afschrift van de kroniek van J. G. van Waerschut.